

זוהר פרשת פנחס (רכ"ד. - רועה הנאמן)

אין דבר המבטל המיתה בעולם כקטורת

ישימו קטורה באפיך וגו', אמר רועה הנאמן אין דבר המבטל המיתה בעולם כקטורת, שהוא התקשרות הדין ברחמים, ריח ניחח באף, תרגום של קשר קטירו, ואמר מנורה הקדושה, יען שהתפלה היא כקרבן, כל האומר פטום הקטרת אחר תהלה לדוד מבטל המיתה מבית^[טו] ע"כ רועה הנאמן.

זוהר פרשת יתרו (פ"ה):

צדיק יסוד עולם מחבר בין שמים לארץ וכל השפע נזונים עליונים ותחתונים

וליוסף אמר מבורכת ה' ארצו ממגד שמים מטל וגו', אמר רבי אלעזר למדנו כתוב (הושע ב') ביום ההוא אענה נאום ה' אענה את השמים והם יענו את הארץ, אענה את השמים, שמים ממש, שנאמר (ישעיה ס"ו) השמים כסאי, והם יענו את הארץ הארץ ממש, שנאמר והארץ הדום רגלי, שמים, שמים עליונים, וארץ, ארץ עליונה^[טז] שלמדנו כאשר התקין שמי"ם זה בתקונו, התקין אותו לעומת אר"ץ ההיא, ותשוקתו לנגדה במדרגה אחת שנקראת צדי"ק^[יז] כמו שכתוב וצדיק יסוד עולם, והוא מתדבק בה באר"ץ הזאת, ומן ראש המלך הקדוש עד המקום ההוא ששורה זה הצדי"ק נשפע נהר אחר של שמן משחת קודש, ומנביע בתשוקה רבה באר"ץ קדושה הזאת^[יח] ואר"ץ הזאת מקבלת הכל, ואחר כל מאר"ץ הזאת נזונים כלם עליונים ותחתונים, כעין הזדוגות זכר בנקבה, שכל אברי גופו נדבקים בה, והיא נאחזת בכלם להתעבר ממנו, כדמיון זה למדנו כל המשלים לעשרה הראשונים של בית הכנסת מקבל שחר של כלם, ר' יוסי אומר כנגד כלם^[יט].

זוהר פרשת ויגש (ר"ו):

מהמשכן וקודש הקודשים נשפעים כל הברכות לעליונים ולתחתונים ומתברך כל העולם

פתח רבי אבא ואמר (תהלים מ"ח) יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב, מקרא זה סוד האמונה הוא, יפה נוף, זה הוא יוסף הצדיק, שנאמר בו ויהי יוסף

זיו הזוהר

טו. או מיתה או עוני. טז. שמים עליונים זה עלמא דנוקבא. יז. זה ספירת היסוד. יח. היינו תפארת עלמא דדכורא, ארץ עליונה זו מלכות מלכות. יט. פירוש שהעשירי הוא כנגד מלכות.

יפה תאר ויפה מראה, משוש כל הארץ, הוא חדוה ושמחה למעלה ולמטה, הר ציון ירכתי צפון, לפי שבחלקו עמד משכן שילה, הר ציון, זו ירושלים, ירכתי צפון, כך הוא בודאי למעלה ולמטה, קרית מלך רב, זה הוא מקום מתוקן לעומת מלך רב, זה מלך העליון מכל, קדש הקדשים, שהרי משם נשפע כל הארות, וכל הברכות וכל השמחות של כלם, שהרי משם מאירות כל פנים, ובית המקדש נתברך משם, וכאשר היא נתברכת משם נשפע ברכות לכל העולם, שהרי כל העולם משם נתברך.

זוהר פרשת ויקרא (י"ג):

כל התורה נקראת ברית וכל הנוטר ברית קודש מעלה עליו הכתוב כאילו שמר את כל התורה

בכור שורו הדר לו וקרני ראם וגו', רבי אבא פתח (תהלים מ"ד) כל זאת באתתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך, כל זאת באתנו כל אלו באו עלינו היה צריך לומר אלא כל הדינים שלמעלה באו עלינו ולא שכחנוך לא שכחנו דברי תורתך^[כ] מכאן נלמד כל מי ששוכח דברי התורה שאינו רוצה להתיגע בה, כאילו שוכח להקב"ה, שהרי התורה כלה שמושל הקב"ה היא, ולא שקרנו בבריתך שכל מי שמשקר בו בזה אות ברית הקדוש הנרשם בו כאילו משקר בשם המלך^[כא] לפי ששם המלך נרשם בו באדם, ומי שמשקר בזה כאילו משקר בכל התורה, וכל מי שנוטר ברית הזה כאילו נוטר כל התורה.

יוסף בשביל שנטר לו לזה הברית ולא רצה לשקר בו, זכה לכבוד בעולם הזה ולכבוד לעולם הבא

בוא וראה אברהם קודם שנימול הרי לא נאמר בו שהוא שומר התורה, כיון שנימול מה כתוב, עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמתי מצותי חקותי ותורת, והכל לפי שנמול ונרשם בו רושם הקדוש ונטר אותו כראוי, מעלה עליו הכתוב כאילו שמר כל התורה, יצחק כמו כן כתוב ואת בריתי אקים את יצחק, ועל כן התורה נקראת ברית, בוא וראה יוסף בשביל שנטר לו לזה הברית ולא רצה לשקר בו, זכה לכבוד בעולם הזה ולכבוד לעולם הבא, ולא עוד אלא שהקב"ה השרה שמו בקרבנו, שכתוב (תהלים פ"א) עדות ביהוסף שמו וגו', וזכה לברכת עוה"ז ולברכת עולם הבא, אמר רבי יצחק כתוב בכור שורו הדר לו וגו', יוסף בשביל לברית הזה זכה בשור שהוא ראשון לקרבן, אמר ליה רבי יהודה אם כן מפני מה נתברך בדבר שהוא לשמאל, הלא בהימין היה צריך להתברך^[כב] שהרי כתוב ופני השור מהשמאל, אמר ליה כדי שיגין על חטאי ירבעם, אמר ליה ואני סוד למדתי במקרא זה, כי יען שיוסף נטר לו לזה הברית שזה הברית נאחז בשתי מדרגות^[כג] ואותן ב' המדרגות למעלה בשמות נקראים^[כד] ולמדתי בפרשת פרה אדומה שפר"ה היא מדרגה אחת מאותן

זיו הזוהר

כ. דורש כל זאת באתנו, כל הדינים הבאים מן מלכות שנקראת זא"ת. **כא.** זה השם שדי הנרשם בגוף האדם ע"י מילה ופריעה כידוע. **כב.** היינו אריה שכתוב ופני אריה אל הימין. **כג.** שהם תפארת ומלכות, כי היסוד מקבל מזה ונותן לזאת, בסוד הפסוק כי כ"ל בשמים ובארץ ותרגומו דאחיד בשמיא ובארעא. **כד.** השמות הם הוי"ה ותפארת, אלהים או אדני מלכות.

ב' מדרגות העליונות^[כה] והמדרגה של פעולת ההזדוגות עם הפר"ה נקרא שו"ר^[כז] וזהו בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו, הדר לו ודאי, ואינו כשור שבעולם, אלא וקרני ראם קרניו, קרן עליון הוא על כל האחרים, ועל כן בהם עמים ינגח יחדיו אפסי ארץ.

כל מי שנוטר לזה האות רושם הקדוש, אותן ב' מדרגות העליונות נקשרות בו לשמור אותו בכל

אמר רבי אבא נשמע מכאן שכל מי שנוטר לזה האות רושם הקדוש, אותן ב' מדרגות העליונות נקשרות בו לשמור אותו בכל, לעטרו בכבוד עליון, ועל כן זכה יוסף בשתי מלכות, אחת הוא לעצמו ואחת לבנו, ויען כי שלמה המלך התדבק בנשים נכריות ניתנה מלכותו לירבעם, ועל כן ברית חביב מהכל.

זוהר פרשת ויחי (ר"מ:)

מי שיוצא לדרך יתקן עצמו בתפלה לרבנו, ויזדרז בצד"ק הזאת שהיא חרב העליונה עם תפלה ובקשות קודם שיוצא לדרך

ולזבולון אמר שמח זבולון בצאתך, רבי אבא פתח (תהלים פ"א) חגור חרבך על ירח גבור הודך והדרך, וכי זה הוד והדר לישא כלי זיין, אלא ודאי עיקר הדבר אות ברית קדוש נתן הקב"ה ורשם אותו באנשים, בשביל שינטרו אותו ולא יפגמו בפגם לאותו רושם המלך, ומי שפוגם אותו הרי עומד לנגדו (ויקרא כ"ו) חרב נקמת נקם ברית, לנקום נקמת הברית הקדוש שנרשם בו והוא פגם אותו, ומי שרוצה לנטור מקום הזה יזדרז ויתקן עצמו בשעה שיצר הרע מתגבר עליו, וישים לנגדו חרב ההיא הקיימת על הירך, להפרע ממי שפוגם המקום הזה, ובכן חגור חרבך על ירך גבור, וגבור נקרא ולכך כתוב הודך והדרך^[כז] דבר אחר חגור חרבך על ירך גבור, מי שיוצא לדרך יתקן עצמו בתפלה לרבנו, ויזדרז בצד"ק הזאת שהיא חרב העליונה עם תפלה ובקשות קודם שיוצא לדרך, ככתוב (תהלים מ"ה) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו, בוא וראה זבלון יצא תדיר לנתיבות ודרכים והתגיר מלחמות, והזדרז בחרב עליונה ההיא עם תפלה ובקשות קודם שיצא לדרך, ואז נצח עמים והתגבר עליהם.

שכל מי שעמלו בתורה אהוב למעלה ואהוב למטה, ונוחל בכל יום ירושת עולם הבא ויששכר באהליך, פתח רבי שמעון ואמר (משלי ח') להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא, וכאים הם בני העולם אותן העמלים בתורה, שכל מי שעמלו בתורה אהוב למעלה ואהוב למטה, ונוחל בכל יום ירושת עולם הבא, זה שכתוב להנחיל אהבי יש, מהו יש, זה עולם הבא שאין מימיו נפסקים לעולם, והוא נוטל שכר טוב העליון שאין זוכה בו אדם אחר, ומהו, יש, ולפיכך מרמז השם יששכר שהיה עמלו בתורה הצירוף י"ש שכ"ר, יש זהו השכר לאותן העמלים בתורה.

זיו הזוהר

כה. פר"ה רמז על מלכות. כו. שו"ר רמז על היסוד. כז. כי זה הנוטר בריתו הוד והדר לו.

תיקוני זוהר תיקון מ"ח

סעלה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש של תקון מ"ח מספר תקוני זוהר, שהוא אחד משבעים התקונים שכתב אור העולם התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א בספרו. ואולי הן המעלות לכל אדם מישגאל שיקרא תקון זה מדי יום ובפרט אם יאמר אותו לאחר התפלות. ידים מנוזלים וכל יתמוטט. יצליח בכל דרכיו. לא יבוא לידי חסרון כים ונעיות. כל אויביו יפלו תחתי. לא יראה מימת גניו. זוכה ומסוקן נפשו רוחו ונשמתו. כחות הטובות ואשר הם מספור לכל העוול והעויות והעויות) מתרומקים מספני. יציל מסכנה לא סחור. מועיל מאד לתקן את עון פגם הכרית. ובפרט באותו היום. לא תחלה במחלת הנפילת. תזכה ליראת שמים. תזכה לאריכות ימים ושנים. תזכה לעולם הבא.

בראשית, תמן תר"י תמן שב"ת, כגונא דא ברשאית ב"רא שת": ואינו תרי שבטות, עליהו אתמר ושמו כני ישראל את השבת לעשות את השבת וגומר, תרון זמנו אדביר הכא שבת, לקבל שכינתא עלאה ותתאה, לדרתם מאי לדרתם, אלא זכאה איהו מאן דעביד לון דירה בשבת בתרי בתי לבא, ואתפני מתמן יצר הרע דאיהו חלול שבת, ברית עולם דא צדיק, דשריין תרויהו עליה, חד לאמלאה ליה וחד לאתמלא מיניה. כני ישראל אינו תרון כליו נצח והוד, כני ישראל סבא עמודא דאמציעתא, תלת שביעי שביעי שביעי אליו תלת אכתא, ענג שבת ונ"הר יוצא מעדן" להשקות את הגן, ונהר, אית נהר ואית נהר, אית נהר דאתקרי נהר פלגיו, ואית נהר דאתקרי נחל קדומים, עדן עלאה עליה אתמר עין לא ראתה אלהים וולתה, האי נהר איהו ו', דנפיק מעדן עלאה דאיהו א', ואתער בין אבא ואימא, ואיל חמש מאות שנה, ומטי עד צדיק שביעי, ומתמן אשקו לנגתא דאיהו שכינתא תתאה. זכאה איהו מאן דנטיר דירה לשבת דאיהו לבא, דלא אתקריב תמן עציבו דמחול, וכעס דמרה דאיהו נורא דגיהנם, דעלה אתמר לא תכערו אש ככל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס כאלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינו לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינו עשרה דלקה אדם ועשרה לתוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, וכינו דא אמרו מארי מתניתין אין לוקון בשבת, דאליו מלאכות אינו חריבין לישראל לקבל מלקיות. יציאות השבת שתיים. אינו עקירה והנחה, דעביד לון כבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה לכר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי

אחר פי יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:

(ירמיהו מ, כז) ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושעה מרחוק ואת זרעה מארץ שבים (וכן שכל הנשמות השבוים בטומאה, יתרו לקדושה), ושב יעקב ושקמו ושאנו ואין מתריר: (תהלים יח, לא) האל תמים דרכו אמרת (וכן שהקללה ה-מארת שנגרמה בעונותיו, תהפך לאמרת) ה' צרופה מגן הוא לכל החסים בו: